

KOŁYSANIE (8) *sb n*

o oraz a *jasne*, e *pochylone*.

sg *N* kołysanié (6); -é (1), -(e) (5). ◇ *G* kołysaniã (1). ◇ *D* kołysaniu (1).

Sł stp, *Cn notuje*, *Linde XVIII w.*

I. Rzeczownik od „kołysać”: *kolebanie, huśtanie (o dzieciach i ludziach chorych); cernuatio, iactatio in petrauro a. in oscillis, oscillatio, oscillum Cn (6)* : Iezu ienżes fę [!] miłosciwie podał khu kołifaniu na ftare łokcie śprawiedliwe⁶⁰ Symeona. fwiłuy [!] fie nad nami. *TarDuch Bv*; by f nadz ono mleko ciała dziecięczego nie zepfowało, albo nie obraziło Przeto ma być lekkie kołyfanie *FalZioł V 37*; *SienLek 34 [3 r.]*.

kołyfanie kogo (1): Kołyfanie chorého/ tóż co y płotnem tarczy czyni *SienLek S2v*.

II. Rzeczownik od „kołysać się”: *chwianie się; vacillatio Calep (2)* : *Vacillatio* – Kołiffanie, chwianie. *Calep 1098a*.

a. *O uleganiu siłom przyrody [czyje = któremu ktoś ulega] (1)* : Także też y márníarz iuż fie nie boi onych ftráfznych wíatrow/ y onego wáthpłiwego kołyfania fwego *RejZwierc 176v*.

Cf **KOŁYSAĆ, KOŁYSAĆ SIĘ**

MM